

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 51

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

23 lutego 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2013/103/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Unią Europejską a Międzypaństwową Organizacją Międzynarodowych Przewozów Kolejami w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r. ⁽¹⁾ 1

Umowa między Unią Europejską a Międzypaństwową Organizacją Międzynarodowych Przewozów Kolejami w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r. 8

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 165/2013 z dnia 22 lutego 2013 r. ustalające z góry stawkę dopłat do prywatnego przechowywania masła na rok 2013 11

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 166/2013 z dnia 22 lutego 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 14

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2013/104/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 lutego 2013 r. zmieniająca decyzję 2007/777/WE w odniesieniu do pozycji dotyczącej Brazylii w wykazie państw trzecich i ich części, z których dopuszczony jest przywóz do Unii mięsa suszonego/wędzonego w paskach i pasteryzowanych produktów mięsnych** (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 899) ⁽¹⁾..... 16

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom

2013/105/WE:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 9 października 2009 r. w sprawie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) do ułatwienia przejścia na energooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę** 18

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 16 czerwca 2011 r.

w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Unią Europejską a Międzypaństwową Organizacją Międzynarodowych Przewozów Kolejami w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/103/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 w związku z art. 218 ust. 5 i art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozwój interoperacyjności kolei zarówno w Unii, jak i między Unią a sąsiednimi państwami stanowi kluczowy element wspólnej polityki transportowej mającej w szczególności na celu uzyskanie większej równowagi między różnymi rodzajami transportu.
- (2) W obszarach objętych Konwencją o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienioną protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r. (zwaną dalej „konwencją”), Unia posiada wyłączne kompetencje lub dzieli je ze swoimi państwami członkowskimi.
- (3) Przystąpienie Unii do konwencji w celu wykonywania swoich kompetencji jest dopuszczalne na mocy art. 38 konwencji.
- (4) W imieniu Unii Komisja wynegocjowała umowę (zwaną dalej „umową”) z Międzypaństwową Organizacją Międzynarodowych Przewozów Kolejami (zwaną dalej „OTIF”) w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do konwencji.

(5) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Umowę między Unią Europejską a Międzypaństwową Organizacją Międzynarodowych Przewozów Kolejami w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r. (zwaną dalej „umową”).

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Podpisując umowę, Unia składa oświadczenie dotyczące wykonywania swoich kompetencji, zawarte w załączniku I do niniejszej decyzji, oraz oświadczenie dotyczące art. 2 umowy, zawarte w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącemu Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy ze skutkiem wiążącym dla Unii oraz do złożenia oświadczeń, o których mowa w art. 2.

Artykuł 4

Na posiedzeniach OTIF Unia reprezentowana jest przez Komisję.

Artykuł 5

Ustalenia wewnętrzne dotyczące przygotowań do posiedzeń OTIF oraz reprezentacji i głosowania na tych posiedzeniach przedstawiono w załączniku III do niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 16 czerwca 2011 r.

W imieniu Rady

VÖLNER P.

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

OŚWIADCZENIE UNII EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCE WYKONYWANIA KOMPETENCJI

W sektorze kolejowym Unii Europejskiej (zwana dalej „Unią”) dzieli kompetencje z państwami członkowskimi Unii (zwanymi dalej „państwami członkowskimi”) zgodnie z art. 90 i 91 w związku z art. 100 ust. 1 oraz art. 171 i 172 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”).

W tytule VI TFUE ustanowiono wspólną politykę transportową Unii, a w tytule XVI przewidziano udział Unii w ustanowieniu i rozwoju sieci transeuropejskich w dziedzinie transportu.

W szczególności art. 92 w tytule VI TFUE przewiduje, że Unia może ustanawiać:

- wspólne reguły mające zastosowanie do transportu międzynarodowego wykonywanego z lub na terytorium państwa członkowskiego lub tranzytu przez terytorium jednego lub większej liczby państw członkowskich,
- warunki dostępu przewoźników niemających stałej siedziby w państwie członkowskim do transportu krajowego w państwie członkowskim,
- środki pozwalające polepszyć bezpieczeństwo transportu,
- wszelkie inne potrzebne przepisy.

W odniesieniu do sieci transeuropejskich tytuł XVI art. 171 TFUE przewiduje w szczególności, że Unia:

- ustanawia zbiór wytycznych obejmujących cele, priorytety i ogólne kierunki działań przewidzianych w dziedzinie sieci transeuropejskich; wytyczne te wskazują projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania,
- urzeczywistnia każdy środek, który może się okazać niezbędny do zapewnienia współdziałania między sieciami, w szczególności w dziedzinie normalizacji technicznej,
- może wspierać projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, popierane przez państwa członkowskie, a wskazane w ramach wytycznych określonych w tiret pierwszym, w szczególności poprzez analizy możliwości wykonania, gwarancje kredytowe lub bonifikaty oprocentowania; Unia może się również przyczyniać do finansowania, za pośrednictwem Funduszu Spójności, poszczególnych projektów w państwach członkowskich w dziedzinie infrastruktury transportu.

Na podstawie postanowień tych dwóch artykułów Unia przyjęła znaczną liczbę aktów prawnych mających zastosowanie do transportu kolejowego.

Zgodnie z prawem unijnym Unia ma wyłączne kompetencje w obszarach transportu kolejowego, w przypadku gdy Konwencja o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmieniona protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r. (zwana dalej „konwencją”), lub akty prawne przyjęte na jej podstawie mogą mieć wpływ na te obowiązujące przepisy unijne lub zmienić ich zakres.

W obszarach regulowanych konwencją, a w których Unia ma wyłączne kompetencje, państwa członkowskie nie posiadają kompetencji.

W przypadku gdy przepisy wspólnotowe istnieją, ale nie mają na nie wpływu ani konwencja, ani akty prawne przyjęte na jej podstawie, Unia dzieli z państwami członkowskimi kompetencje w odniesieniu do obszarów związanych z konwencją.

Dodatek do niniejszego załącznika zawiera wykaz stosownych unijnych aktów prawnych obowiązujących w chwili zawarcia umowy. Zakres kompetencji Unii wynikający z tych tekstów należy oceniać w związku ze szczególnymi przepisami każdego z tych tekstów, a w szczególności zakres, w jakim przepisy te ustanawiają wspólne zasady. Zakres kompetencji Unii podlega ciągłym zmianom. W ramach Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE właściwe instytucje unijne mogą podejmować decyzje, które ustalają zakres kompetencji Unii. Unia zastrzega sobie zatem prawo do dokonywania odpowiednich zmian niniejszego oświadczenia, co nie stanowi jednak warunku koniecznego do wykonywania jej kompetencji w obszarach objętych konwencją.

Dodatek do załącznika I

AKTY PRAWNE UNII EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCE KWESTII REGULOWANYCH PRZEZ KONWENCJĘ

Do tej pory Unia wykonywała swoje kompetencje między innymi za pomocą następujących unijnych aktów prawnych:

AKTY PRAWNE DOTYCZĄCE GOSPODARKI/DOSTĘPU DO RYNKU

- Rozporządzenie nr 11 dotyczące zniesienia dyskryminacji w stawkach i warunkach transportu, w związku z wykonaniem art. 79 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą (Dz.U. 52 z 16.8.1960, s. 1121/60)
- Dyrektywa Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237 z 24.8.1991, s. 25)
- Dyrektywa Rady 95/18/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie wydawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 70)
- Dyrektywa 2001/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, s. 1)
- Dyrektywa 2001/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, s. 26)
- Dyrektywa 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, s. 29)
- Dyrektywa 2004/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 164, wersja sprostowana w Dz.U. L 220 z 21.6.2004, s. 58)
- Rozporządzenie (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 14)
- Dyrektywa 2007/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/440/WE w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 44)

AKTY PRAWNE DOTYCZĄCE INTEROPERACYJNOŚCI I BEZPIECZEŃSTWA

- Dyrektywa Rady 96/48/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 6)
- Dyrektywa 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 1)
- Dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44, wersja sprostowana w Dz.U. L 220 z 21.6.2004, s. 16)
- Dyrektywa 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniająca dyrektywę Rady 96/48/WE w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i dyrektywę 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnej (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 114, wersja sprostowana w Dz.U. L 220 z 21.6.2004, s. 40)
- Rozporządzenie (WE) nr 881/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Kolejową (rozporządzenie w sprawie Agencji) (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 1, wersja sprostowana w Dz.U. L 220 z 21.6.2004, s. 3)
- Dyrektywa 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 51)
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie (przekształcenie) (Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1)

- Dyrektywa 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13)
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/110/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2004/49/WE w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych (dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa kolei) (Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 62)
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1335/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 881/2004 ustanawiające Europejską Agencję Kolejową (rozporządzenie w sprawie Agencji) (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 51)
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 22)

AKTY PRAWNE DOTYCZĄCE OBOWIĄZKÓW ŚWIADCZENIA USŁUGI PUBLICZNEJ

- Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1)

ZAŁĄCZNIK II

OŚWIADCZENIE UNII EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCE ART. 2 UMOWY

Termin „regulujących dany obszar” należy rozumieć jako mający zastosowanie do szczególnego przypadku, który regulowany jest postanowieniem konwencji, w tym również jej załącznikami, a nie jest regulowany ustawodawstwem Unii Europejskiej.

ZAŁĄCZNIK III

USTALENIA WEWNĘTRZNE DLA RADY, PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI DOTYCZĄCE PROCEDUR W RAMACH OTIF

Pamiętając o wymogu reprezentowania przez Unię i jej państwa członkowskie jednolitego stanowiska na forum międzynarodowym zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej i z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz z orzecnictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w tym również na etapie wprowadzania w życie zobowiązań międzynarodowych, Rada, państwa członkowskie i Komisja będą stosować następujące ustalenia wewnętrzne:

1. Zakres

Niniejsze ustalenia wewnętrzne będą miały zastosowanie do wszelkich posiedzeń wszelkich organów ustanowionych w ramach OTIF. Jakikolwiek odniesienie do „posiedzenia” w niniejszych ustaleniach rozumie się jako obejmujące odpowiednio także odniesienie do innych procedur, takich jak procedura pisemna.

2. Procedura koordynacji

2.1. W celu przygotowania posiedzeń OTIF, w tym między innymi posiedzeń Zgromadzenia Ogólnego, Komitetu Administracyjnego i innych komitetów, organizowane będą posiedzenia koordynacyjne:

- w Brukseli, w ramach właściwej grupy roboczej Rady (zwykle Grupy Roboczej ds. Transportu Lądowego), najwcześniej jak to możliwe przed posiedzeniem OTIF i z taką częstotliwością, jak będzie to konieczne, oraz, ponadto
- w miejscu obrad, na początku oraz, w razie konieczności, w trakcie i na zakończenie posiedzenia OTIF.

2.2. Na posiedzeniach koordynacyjnych będą uzgadniane stanowiska samej Unii lub, w stosownych przypadkach, stanowiska Unii i jej państw członkowskich. Stanowiska państw członkowskich odnoszące się do ich wyłącznych kompetencji mogą podlegać koordynacji na tych posiedzeniach, jeżeli uzgodnią tak państwa członkowskie.

2.3. Na posiedzeniach koordynacyjnych podejmowane będą decyzje w sprawie wykonywania obowiązków związanych z oświadczeniami i głosowaniem w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad OTIF, w sprawie którego spodziewane jest oświadczenie lub głosowanie.

2.4. W celu przygotowania posiedzeń koordynacyjnych, o których mowa w pkt 2.1, w tym opracowania projektów oświadczeń i stanowisk, prowadzone będą w razie konieczności wstępne dyskusje na forum odpowiednich komitetów utworzonych na mocy stosownych przepisów unijnych dotyczących kolei, mianowicie na forum:

- Komitetu ds. Transportu Towarów Niebezpiecznych – w sprawach dotyczących dodatku C do konwencji; jeżeli sprawy te dotyczą interoperacyjności kolei lub wspólnego podejścia do bezpieczeństwa, wypracowanego na mocy dyrektywy 2004/49/WE, należy uwzględnić także Komitet ds. Interoperacyjności i Bezpieczeństwa Kolei,
- Komitetu ds. Rozwoju Kolei Unijnych – w sprawach dotyczących dodatków A, B, D lub E do konwencji oraz w sprawach systemów przepisów ujednoliconych opracowywanych przez OTIF,
- Komitetu ds. Interoperacyjności i Bezpieczeństwa Kolei – w sprawach dotyczących dodatków F lub G do konwencji.

2.5. Przed każdym posiedzeniem OTIF Komisja wskaże punkty porządku obrad podlegające koordynacji ze strony Unii oraz przygotuje projekty oświadczeń i stanowisk, które mają być omawiane na posiedzeniach koordynacyjnych.

2.6. Jeżeli Komisja i państwa członkowskie nie zdołają uzgodnić wspólnego stanowiska w ramach posiedzeń koordynacyjnych, między innymi ze względu na rozbieżne opinie co do podziału kompetencji, sprawa zostanie przekazana Komitetowi Stałych Przedstawicieli lub Radzie.

3. Składanie oświadczeń i głosowanie na posiedzeniach OTIF

3.1. W przypadku gdy dany punkt porządku obrad dotyczy spraw podlegających wyłącznym kompetencjom Unii, Komisja zabierze głos i będzie głosować w imieniu Unii. Po należyтым skoordynowaniu stanowisk państwa członkowskie również mogą zabierać głos w celu poparcia lub rozwinięcia stanowiska Unii.

3.2. W przypadku gdy dany punkt porządku obrad dotyczy spraw podlegających wyłącznym kompetencjom krajowym, zabrają głos i będą głosować państwa członkowskie.

3.3. W przypadku gdy dany punkt porządku obrad dotyczy spraw obejmujących elementy podlegające zarówno kompetencjom krajowym, jak i kompetencjom Unii, prezydencja i Komisja przedstawiają wspólne stanowisko. Po należyтым skoordynowaniu stanowisk państwa członkowskie mogą zabierać głos w celu poparcia lub rozwinięcia tego wspólnego stanowiska. Państwa członkowskie lub Komisja, odpowiednio, będą głosować w imieniu Unii i państw członkowskich zgodnie ze wspólnym stanowiskiem. Decyzję, kto będzie głosować, podejmuje się w świetle tego, czyże kompetencje przeważają (np. są to głównie kompetencje państw członkowskich lub głównie kompetencje Unii).

- 3.4. W przypadku gdy dany punkt porządku obrad dotyczy spraw obejmujących elementy podlegające zarówno kompetencjom krajowym, jak i kompetencjom Unii, a Komisja i państwa członkowskie nie zdołały uzgodnić wspólnego stanowiska, o którym mowa w pkt 2.6, państwa członkowskie mogą zabierać głos i głosować w sprawach podlegających wyrażeniu ich kompetencjom.
- 3.5. W sprawach, w których Komisja i państwa członkowskie nie doszły do porozumienia co do podziału kompetencji, lub w przypadkach gdy nie jest możliwe osiągnięcie większości wymaganej do przyjęcia stanowiska Unii, zostaną podjęte maksymalne starania w celu wyjaśnienia sytuacji lub wypracowania stanowiska Unii. Do tego czasu, po należytych skoordynowaniu opinii, odpowiednio państwa członkowskie lub Komisja zostaną upoważnione do zabierania głosu, pod warunkiem że wyrażane przez nie stanowisko nie będzie przesądzać o przyszłym stanowisku Unii, będzie spójne z politykami Unii, poprzednimi stanowiskami Unii i zgodne z prawem unijnym.
- 3.6. Przedstawiciele państw członkowskich oraz Komisji mogą uczestniczyć w grupach roboczych OTIF przygotowujących posiedzenia komisji technicznych, a mianowicie komisji ekspertów do spraw przewozu towarów niebezpiecznych (RID) i komisji ekspertów technicznych (TEC). Uczestnicząc w tych grupach, przedstawiciele państw członkowskich i Komisji mogą przedstawiać uwagi na tematy techniczne oraz brać aktywny udział w technicznych dyskusjach w oparciu o swoją wiedzę fachową. Dyskusje te nie będą dla Unii wiążące.

Przedstawiciele państw członkowskich i Komisja dołożą poważnych starań w celu osiągnięcia wspólnego stanowiska i jego obrony podczas dyskusji w ramach grup roboczych OTIF.

4. Przegląd niniejszych ustaleń

Na wniosek jednego z państw członkowskich lub Komisji zostanie przeprowadzony przegląd niniejszych ustaleń w świetle doświadczeń zebranych podczas ich stosowania.

UMOWA

między Unią Europejską a Międzyrządową Organizacją Międzynarodowych Przewozów Kolejami w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r.

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

z jednej strony, oraz

MIĘDZYRZĄDOWA ORGANIZACJA MIĘDZYNARODOWYCH PRZEWOZÓW KOLEJAMI, zwana dalej „OTIF”,

z drugiej strony,

zwane razem dalej „Umawiającymi się Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC postanowienia Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r. (zwanej dalej „konwencją”), w szczególności jej art. 38,

UWZGLĘDNIAJĄC zadania, które przyznają Unii Europejskiej Traktat o Unii Europejskiej (TUE) i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w niektórych obszarach objętych konwencją,

PRZYPOMINAJĄC o tym, że w następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r., Unia zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym, w związku z czym od tej daty wykonuje wszelkie prawa i przyjmuje na siebie wszelkie obowiązki Wspólnoty Europejskiej,

MAJĄC NA UWADZE, że konwencja ustanawia Międzyrządową Organizację Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF), której siedziba znajduje się w Bernie,

MAJĄC NA UWADZE, że Unia przystępuje do Konwencji po to, aby wspomagać OTIF w realizacji jej celu, którym jest promowanie, usprawnianie i ułatwianie międzynarodowego transportu kolejowego pod kątem zarówno technicznym, jak i prawnym,

MAJĄC NA UWADZE, że na mocy art. 3 konwencji wynikające z konwencji zobowiązania odnoszące się do współpracy międzynarodowej nie mają pierwszeństwa – dla Stron konwencji, które są również państwami członkowskimi Unii lub państwami stron Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym – w stosunku do ich zobowiązań jako państw członkowskich Unii lub państw stron Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

MAJĄC NA UWADZE, że w przypadku tych części konwencji, które podlegają kompetencjom Unii, niezbędna jest klauzula rozdzielnosci w celu wskazania, że we wzajemnych stosunkach państwa członkowskie Unii nie mogą powoływać się na prawa i obowiązki wynikające z konwencji ani ich stosować,

MAJĄC NA UWADZE, że konwencja ma w pełni zastosowanie w stosunkach między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a pozostałymi Stronami konwencji, z drugiej strony,

MAJĄC NA UWADZE, że przystąpienie Unii do konwencji wymaga ustanowienia jasnych zasad stosowania postanowień konwencji do Unii i jej państw członkowskich,

MAJĄC NA UWADZE, że warunki przystąpienia Unii do konwencji muszą pozwalać Unii na wykonywanie w ramach konwencji kompetencji przyznanych jej przez państwa członkowskie,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Unia przystępuje niniejszym do konwencji na warunkach ustanowionych w niniejszej umowie, zgodnie z art. 38 konwencji.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla przedmiotu i celu konwencji zakładającego promowanie, usprawnienie i ułatwianie ruchu kolejowego oraz bez uszczerbku dla pełnego stosowania konwencji w stosunku do pozostałych Stron konwencji w ich wzajemnych stosunkach, Strony konwencji będące państwami członkowskimi Unii stosują przepisy Unii, a zatem nie stosują zasad wynikających z tej konwencji, chyba że nie ma przepisów unijnych regulujących dany obszar.

Artykuł 3

Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej umowy postanowienia konwencji interpretuje się w taki sposób, aby obejmowały również Unię w ramach jej kompetencji, a różne terminy używane na określenie Stron konwencji i ich przedstawicieli należy rozumieć zgodnie z powyższym.

Artykuł 4

Unia nie wnosi wkładu do budżetu OTIF i nie uczestniczy w podejmowaniu decyzji dotyczących tego budżetu.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla wykonywania swojego prawa głosu zgodnie z art. 6 Unia może być reprezentowana i może brać udział w pracach wszystkich organów OTIF, w których którekolwiek z jej państw członkowskich może być reprezentowane jako Strona konwencji i które mogą dotyczyć spraw wchodzących w zakres jej kompetencji.

Unia nie może być członkiem Komitetu Administracyjnego. Unia może zostać zaproszona do udziału w posiedzeniach tego komitetu, jeżeli komitet chce zasięgnąć jej opinii w sprawach ujętych w porządku obrad i będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 6

1. W przypadku decyzji dotyczących obszarów, w których Unia ma wyłączne kompetencje, Unia wykonuje prawo głosu swoich państw członkowskich w ramach konwencji.

2. W przypadku decyzji dotyczących obszarów, w których Unia dzieli kompetencje z państwami członkowskimi, głosuje Unia lub jej państwa członkowskie.

3. Z zastrzeżeniem art. 26 § 7 konwencji Unia dysponuje liczbą głosów równą liczbie głosów jej państw członkowskich będących również Stronami konwencji. Jeżeli Unia głosuje, jej państwa członkowskie nie głosują.

4. Unia informuje indywidualnie dla każdego przypadku pozostałe Strony konwencji, jeżeli w odniesieniu do różnych punktów porządku obrad Zgromadzenia Ogólnego i innych obradujących organów będzie wykonywać prawo głosu przewidziane w ust. 1–3. Obowiązek ten ma zastosowanie również wtedy, gdy decyzje są podejmowane korespondencyjnie. Informacje takie należy przekazać Sekretarzowi Generalnemu OTIF z odpowiednim wyprzedzeniem, aby umożliwić ich rozesłanie wraz z dokumentami na posiedzenie lub decyzją, która ma zostać podjęta korespondencyjnie.

Artykuł 7

Zakres kompetencji Unii zostaje określony w zarysie w pisemnym oświadczeniu złożonym przez Unię w chwili zawarcia niniejszej umowy. Oświadczenie to może zostać w stosownych przypadkach zmienione w drodze powiadomienia OTIF przez Unię. Nie zastępuje ono ani w żaden sposób nie ogranicza obszarów, które mogą być objęte powiadomieniami dotyczącymi kompetencji Unii składanymi przed podjęciem decyzji przez OTIF w drodze formalnego głosowania lub w inny sposób.

Artykuł 8

Tytuł V konwencji ma zastosowanie do każdego sporu powstałego między Umawiającymi się Stronami w odniesieniu do interpretacji, stosowania lub wykonywania niniejszej umowy, w tym jej istnienia, okresu obowiązywania i rozwiązania.

Artykuł 9

Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po jej podpisaniu przez Umawiające się Strony. W tym przypadku nie stosuje się art. 34 § 2 konwencji.

Artykuł 10

Niniejsza umowa pozostaje w mocy na czas nieokreślony.

Jeżeli wszystkie Strony konwencji będące państwami członkowskimi Unii wypowiedzą konwencję, powiadomienie o tym wypowiedzeniu, jak również o wypowiedzeniu niniejszej umowy, uznaje się za dokonane przez Unię w chwili powiadomienia o wypowiedzeniu konwencji przez ostatnie państwo członkowskie Unii na mocy art. 41 konwencji.

Artykuł 11

Strony konwencji niebędące państwami członkowskimi Unii, stosujące w wyniku umów międzynarodowych z Unią odpowiednie przepisy unijne, mogą – za powiadomieniem depozytariusza konwencji – składać indywidualne oświadczenia dotyczące zachowania ich praw i obowiązków na mocy ich umów z Unią, konwencją i związanych z nimi przepisów.

Niniejszą umowę sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden jest przechowywany przez OTIF, a drugi przez Unię, w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim – przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne. Pozostaje to bez uszczerbku dla art. 45 § 1 konwencji.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy, należycie upoważnieni w tym celu, podpisali niniejszą umowę.

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Handwritten signature

Za Междуправителствената организация за международни железопътни превози (OTIF)
Por la Organización Intergubernamental para los Transportes Internacionales por Ferrocarril (OTIF)
Za Mezivládní organizaci pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF)
For Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanefordringer (OTIF)
Für die Zwischenstaatliche Organisation für den internationalen Eisenbahnverkehr (OTIF)
Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevahelise Organisatsiooni (OTIF) nimel
Για το Διακυβερνητικό Οργανισμό Διεθνών Σιδηροδρομικών Μεταφορών (OTIF)
For the Intergovernmental Organisation for International Carriage by Rail (OTIF)
Pour l'Organisation intergouvernementale pour les transports internationaux ferroviaires (OTIF)
Per l'Organizzazione intergovernativa per i trasporti internazionali per ferrovia (OTIF)
Starptautisko dzelzceļa pārvadājumu starpvaldību organizācijas (OTIF) vārdā –
Tarptautinio vežimo geležinkeliais tarpvyriausybinių organizacijos (OTIF) vardu
A Nemzetközi Vasúti Fuvarozásügyi Államközi Szervezet (OTIF) részéről
Għall-Organizzazzjoni Intergovernattiva għat-Trasport Internazzjonali bil-Ferrovija (OTIF)
Voor de Intergouvernementale Organisatie voor het internationale spoorwegvervoer (OTIF)
W imieniu Międzrządowej Organizacji Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF)
Pela Organização Intergovernamental para os Transportes Internacionais Ferroviários (OTIF)
Pentru Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF)
Za Medzivládnú organizáciu pre medzinárodnú železničnú prepravu (OTIF)
Za Medvladno organizacija za mednarodni železniški promet (OTIF)
Valtioiden välisen kansainvälisten rautatiekuljetusten järjestön (OTIF) puolesta
För Mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik (Otif)

Handwritten signature

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 165/2013

z dnia 22 lutego 2013 r.

ustalające z góry stawkę dopłat do prywatnego przechowywania masła na rok 2013

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. a) i d) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ustanawia przyznanie dopłat do prywatnego przechowywania masła.
- (2) Zmiany cen i zapasów masła wskazują na zakłócenia równowagi na rynku, których można by uniknąć lub które można by zredukować za pomocą przechowywania sezonowego. W związku z obecną sytuacją rynkową należy przyznać dopłaty do prywatnego przechowywania masła od dnia 1 marca 2013 r.
- (3) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiającym wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych ⁽²⁾ wprowadzono wspólne zasady realizacji systemu dopłat do prywatnego przechowywania.
- (4) Na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 dopłaty ustalone z góry mają być przyznawane zgodnie ze szczegółowymi zasadami i warunkami określonymi w rozdziale III wymienionego rozporządzenia.
- (5) Artykuł 29 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że wysokość dopłat powinna być ustalana na podstawie kosztów przechowywania i prawdopodobnych tendencji cenowych na rynku masła świeżego i masła z zapasów.
- (6) Należy ustalić dopłaty na pokrycie kosztów przyjęcia i wydania ze składu danych produktów oraz dziennych kosztów przechowywania w chłodni i kosztów finansowych.

- (7) W celu ułatwienia wprowadzenia w życie niniejszego środka i uwzględniając praktyki obowiązujące w państwach członkowskich, dopłaty powinny odnosić się jedynie do produktów, które zostały w całości wprowadzone do składu. W związku z tym należy ustanowić odstępstwo od art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 826/2008.
- (8) Ze względu na skuteczność administracyjną i uproszczenia administracyjne, jeśli wymagane szczegółowe informacje dotyczące przechowywania zostały przedstawione we wniosku o dofinansowanie, należy odstąpić od wymogu przekazania po zawarciu umowy tych samych informacji, określonych w art. 20 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (WE) nr 826/2008.
- (9) W celu uproszczenia i ze względu na skuteczność logistyczną należy pozwolić państwom członkowskim na odstąpienie od wymogu oznakowania numerem umowy każdej przechowywanej jednostki, o ile numer umowy jest wprowadzony do rejestru składu.
- (10) Mając na uwadze skuteczność administracyjną i uproszczenia administracyjne oraz uwzględniając szczególną sytuację związaną z przechowywaniem masła, kontrole przewidziane w art. 36 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 należy przeprowadzać w odniesieniu do co najmniej połowy liczby umów. W związku z tym należy ustanowić odstępstwo od przepisów tego artykułu.
- (11) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe przekazywanie Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego ⁽³⁾ ustanawia wspólne zasady przekazywania Komisji informacji i dokumentów przez właściwe organy państw członkowskich. Zasady te w szczególności obejmują obowiązek korzystania przez państwa członkowskie z systemów informatycznych udostępnianych przez Komisję oraz zatwierdzanie praw dostępu dla organów lub osób upoważnionych do przesyłania informacji. Ponadto rozporządzeniem tym ustanawia się wspólne zasady dotyczące systemów informatycznych w celu zagwarantowania autentyczności, integralności i trwałości

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.

czytelności przesyłanych dokumentów. Przedmiotowe rozporządzenie zapewnia także ochronę danych osobowych.

- (12) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 792/2009 w rozporządzeniach określających szczególne zobowiązania dotyczące przekazywania informacji należy wprowadzić obowiązek stosowania systemów informatycznych zgodnie z wymienionym rozporządzeniem.
- (13) Komisja opracowała system informatyczny umożliwiający elektroniczne zarządzanie dokumentami i procedurami w ramach jej własnych wewnętrznych procedur oraz w relacjach z organami zaangażowanymi w realizację wspólnej polityki rolnej.
- (14) Uznaje się, że obowiązek przekazywania informacji dotyczących prywatnego przechowywania masła można spełnić za pośrednictwem tego systemu zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 792/2009, a w szczególności z przepisami określonymi w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 826/2008.
- (15) W celu zapewnienia jasności niniejsze rozporządzenie powinno wygasnąć z ostatecznym terminem ustalonym dla końca przechowywania objętego umową.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się dopłaty do prywatnego przechowywania masła solonego i niesolonego zgodnie z art. 28 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do umów zawartych od dnia 1 marca 2013 r.
2. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 826/2008.

Artykuł 2

Jednostka miary ilości określona w art. 16 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 826/2008 oznacza „przechowywaną partię”, odpowiadającą ilości produktu objętego niniejszym rozporządzeniem, o masie co najmniej 1 tony oraz jednorodnego składu i jednorodnej jakości, pochodzącą z tego samego zakładu, przyjętą do przechowywania w tym samym składzie oraz tego samego dnia.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 wnioski powinny odnosić się jedynie do produktów, które zostały w całości wprowadzone do składu.
2. Artykuł 20 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (WE) nr 826/2008 nie ma zastosowania.

3. Państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogów określonych w art. 22 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 826/2008 dotyczących umieszczania numeru umowy, pod warunkiem że kierownik składu podejmie się wprowadzenia numeru umowy do rejestru określonego w pkt III załącznika I do tego rozporządzenia.

4. W drodze odstępstwa od art. 36 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 na koniec okresu przechowywania objętego umową organ odpowiedzialny za kontrole przeprowadza, w trakcie całego okresu wyprowadzania ze składu od sierpnia 2013 r. do lutego 2014 r. i w odniesieniu do co najmniej połowy liczby umów, weryfikację masy i identyfikacji przechowywanego masła poprzez pobranie próbek.

Artykuł 4

1. Dopłaty do produktów określonych w art. 1 wynoszą:
- 14,88 EUR za tonę przechowywanych produktów w odniesieniu do stałych kosztów przechowywania,
- 0,25 EUR za tonę przechowywanych produktów i na dzień w odniesieniu do przechowywania objętego umową.
2. Rozpoczęcie przechowywania objętego umową odbywa się wyłącznie w terminie od dnia 1 marca do dnia 15 sierpnia 2013 r. Wyprowadzenie ze składu może nastąpić wyłącznie, począwszy od dnia 16 sierpnia 2013 r. Przechowywanie objęte umową kończy się w dniu poprzedzającym wyprowadzenie ze składu lub najpóźniej ostatniego dnia lutego kolejnego roku po wprowadzeniu do składu.

3. Dopłaty mogą być przyznane wyłącznie, jeśli okres przechowywania objętego umową wynosi od 90 do 210 dni.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie informują Komisję:
- a) najpóźniej w każdy wtorek za tydzień poprzedni – o ilościach, w odniesieniu do których podpisano umowy, oraz o ilościach produktów, w odniesieniu do których złożono wnioski o zawarcie umów, zgodnie z art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 826/2008;
- b) najpóźniej na koniec każdego miesiąca za miesiąc poprzedni – o zapasach wymaganych na mocy art. 35 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 826/2008.
2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wygasa dnia 28 lutego 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 166/2013**z dnia 22 lutego 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	87,0
	MA	68,4
	TN	86,1
	TR	95,9
	ZZ	84,4
0707 00 05	EG	191,6
	MA	170,1
	TR	164,2
	ZZ	175,3
0709 91 00	EG	72,9
	ZZ	72,9
0709 93 10	MA	43,4
	TR	120,8
	ZZ	82,1
0805 10 20	EG	48,2
	IL	71,4
	MA	60,5
	TN	56,2
	TR	60,8
	ZZ	59,4
0805 20 10	IL	129,1
	MA	108,9
	ZZ	119,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	57,7
	IL	140,5
	KR	134,8
	MA	128,5
	TR	77,3
	ZZ	107,8
0805 50 10	TR	54,4
	ZZ	54,4
0808 10 80	CN	82,6
	MK	31,3
	US	172,4
	ZZ	95,4
0808 30 90	AR	139,5
	CL	176,6
	CN	84,0
	TR	67,9
	US	187,5
	ZA	111,0
	ZZ	127,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 21 lutego 2013 r.

zmieniająca decyzję 2007/777/WE w odniesieniu do pozycji dotyczącej Brazylii w wykazie państw trzecich i ich części, z których dopuszczony jest przywóz do Unii mięsa suszonego/wędzonego w paskach i pasteryzowanych produktów mięsnych

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 899)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/104/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności art. 8 zdanie wprowadzające, art. 8 pkt 1 akapit pierwszy i art. 8 pkt 4 tej dyrektywy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 2007/777/WE z dnia 29 listopada 2007 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wzory świadectw na przywóz z krajów trzecich niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit do spożycia przez ludzi i uchylająca decyzję 2005/432/WE⁽²⁾ zawiera wykaz państw trzecich i ich części, z których dozwolony jest przywóz produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit, oraz określa procesy obróbki wymagane w celu kontroli zagrożeń dla zdrowia zwierząt związanych z tym przywozem.

(2) Część 3 załącznika II do decyzji 2007/777/WE określa wykaz państw trzecich lub ich części, z których dopuszczony jest przywóz do Unii mięsa suszonego/wędzonego w paskach i pasteryzowanych produktów mięsnych.

(3) Regiony Brazylii, z których dozwolony jest przywóz do Unii produktów uzyskanych z mięsa bydła domowego poddanego specjalnej obróbce, są obecnie wymienione w części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE.

(4) Brazylia wniosła do Komisji o dopuszczenie przywozu z tych regionów do Unii także mięsa suszonego/wędzonego w paskach, uzyskanego z mięsa bydła domowego poddanego specjalnej obróbce.

(5) Biorąc pod uwagę przedstawioną Komisji sytuację zdrowotną zwierząt w tych regionach Brazylii, właściwe jest dopuszczenie przywozu z tych regionów do Unii suszonego/wędzonego mięsa w paskach, uzyskanego z mięsa bydła domowego poddanego specjalnej obróbce „E” lub „F” określonej w części 4 załącznika II do decyzji 2007/777/WE.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/777/WE.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W części 3 załącznika II do decyzji 2007/777/WE po pozycji dotyczącej Argentyny dodaje się pozycję w brzmieniu:

„BR	Brazylia BR-2	E lub F	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX
-----	---------------	---------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 49.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2013 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 9 października 2009 r.

w sprawie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) do ułatwienia przejścia na energooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę

(2013/105/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W kwietniu 2006 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły dyrektywę w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych⁽¹⁾, ustalając ramy dla środków pozwalających na uzyskanie oszczędności energii w sektorach odbiorców końcowych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji.
- (2) Krajowe plany działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej wymagane na mocy dyrektywy 2006/32/WE odgrywają kluczową rolę w planowaniu i sprawozdawczości w odniesieniu do wdrażania krajowych środków w zakresie efektywności energetycznej, z wyjątkiem systemu handlu uprawnieniami do emisji. W swoich pierwszych planach działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej szereg państw członkowskich UE ogłosiło zamiar wykorzystania potencjału TIK w zakresie oszczędności energii⁽²⁾.
- (3) W październiku 2006 r. Komisja przyjęła komunikat „Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: Sposoby wykorzystania potencjału”⁽³⁾, w którym podkreśliła potrzebę wprowadzenia zmian mających na celu modyfikację wzorców zachowań społeczeństw europejskich, która pozwoli na zużywanie mniejszej ilości energii przy jednoczesnym utrzymaniu tej samej jakości życia.
- (4) W związku z tym w marcu 2007 r. Rada Europejska potwierdziła cel zmniejszenia o 20 % unijnego zużycia energii w porównaniu z prognozą na 2020 r. i poparła cel ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o 20 % do 2020 r. Dostrzegając związek między zużyciem energii i emisjami dwutlenku węgla, Rada wezwała również do prac nad zrównoważoną polityką unijną w dziedzinie klimatu i energii. Oczekuje się, że ograniczenie o 20 % unijnego zużycia energii spowoduje znaczne oszczędności kosztów i przyniesie duże korzyści dla środowiska.

- (5) W styczniu 2008 r. Komisja przyjęła komunikat „20 i 20 do 2020 r. Szansa Europy na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym”⁽⁴⁾, w którym zaproponowała szeroki pakiet konkretnych wniosków wykazujących, że uzgodnione cele związane ze zmianami klimatu są wykonalne pod względem technicznym i ekonomicznym oraz że stwarzają one wyjątkowe możliwości tysiącom przedsiębiorstw europejskich. Wnioski te zostały zatwierdzone przez Radę Europejską⁽⁵⁾ i Parlament Europejski w grudniu 2008 r.
- (6) W maju 2008 r. Komisja przyjęła komunikat „Poprawa efektywności energetycznej przez zastosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnych”⁽⁶⁾, w którym potwierdziła, że technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK) mogą zapewnić efektywne kosztowo środki umożliwiające zwiększenie efektywności energetycznej w sektorze przemysłowym i wśród społeczeństwa obywatelskiego.
- (7) W lipcu 2008 r. Komisja przyjęła komunikat dotyczący planu działania na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej⁽⁷⁾, którego wnioski miały na celu poprawę ekologiczności produktów na każdym etapie ich cyklu życia oraz zwiększenie zapotrzebowania na bardziej zrównoważone produkty, przy jednoczesnym zachęcaniu przemysłu unijnego do wykorzystania możliwości w zakresie innowacji.
- (8) W celu wsparcia planu działania na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej oraz w oparciu o powiązany mandat wynikający z komunikatu „Zintegrowana polityka produktowa – podejście oparte na cyklu życia produktów w środowisku”⁽⁸⁾ Komisja opracowuje poprzez Wspólne Centrum Badawcze podręcznik⁽⁹⁾ dotyczący obliczania i analizy oddziaływania produktów i procesów na środowisko w całym cyklu życia, z uwzględnieniem emisji dwutlenku węgla i efektywności energetycznej.

⁽⁴⁾ COM(2008) 30.

⁽⁵⁾ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 11 i 12 grudnia 2008 r. – konkluzje prezydencji, 17271/1/08 REV 1, 13 lutego 2009 r.

⁽⁶⁾ COM(2008) 241.

⁽⁷⁾ COM(2008) 397.

⁽⁸⁾ COM(2003) 302.

⁽⁹⁾ Podręcznik dotyczący międzynarodowego systemu referencyjnego w odniesieniu do cyklu życia (The International Reference Life Cycle Reference System (ILCD)) oraz sieć danych dodatkowych. <http://lct.jrc.ec.europa.eu/eplca/deliverables/international-reference-life-cycle-data-system-ilcd-handbook>

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 64.

⁽²⁾ Zgodnie z syntezą pełnej oceny krajowych planów działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej opublikowaną pt. „Dalsze wspólne działania na rzecz oszczędności energii”, SEC92009)89 wersja ostateczna, wymaganą na mocy dyrektywy 2006/32/WE.

⁽³⁾ COM(2006) 545.

- (9) W listopadzie 2008 r. Komisja przyjęła europejski plan naprawy gospodarczej⁽¹⁾ mający na celu szybszy powrót do wzrostu gospodarczego, w którym podkreśliła potrzebę inwestowania w najbliższej przyszłości w efektywność energetyczną i czyste technologie. Aby wdrożyć ten plan, Komisja zaproponowała w komunikacie „Inwestowanie w przyszłość Europy”⁽²⁾ pakiet środków, które mają skierować wsparcie finansowe w stronę sektora energetycznego i szerokopasmowych sieci o wysokiej prędkości.
- (10) W ramach europejskiego planu naprawy gospodarczej Komisja stworzyła partnerstwa publiczno-prywatne mające za zadanie prowadzenie dalszych prac nad ekologicznymi technologiami i infrastrukturą inteligentnej energii w budownictwie, sektorze produkcji i transporcie: odpowiednio inicjatywy „energooszczędność budynków”, „fabryki jutra” i „ekologiczne samochody”.
- (11) W grudniu 2008 r. Komisja przyjęła w ramach inicjatywy dotyczącej transportu ekologicznego plan działania na rzecz wdrażania inteligentnych systemów transportowych w Europie oraz wniosków w sprawie dyrektywy ustanawiającej ramy wdrażania inteligentnych systemów transportowych w dziedzinie transportu drogowego oraz ich interfejsów z innymi rodzajami transportu⁽³⁾. Komisja zaproponowała konkretne środki mające przyspieszyć wprowadzenie inteligentnych systemów transportowych w celu zwiększenia efektywności energetycznej w dziedzinie transportu.
- (12) Zużycie energii przez sprzęt i usługi TIK stanowi ok. 8 % zużycia energii elektrycznej w UE i jest źródłem ok. 2 % emisji dwutlenku węgla⁽⁴⁾. Dyrektywa 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię⁽⁵⁾ ustanawia unijne przepisy dotyczące wprowadzania na rynek produktów wykorzystujących energię, w tym produktów TIK, w odniesieniu do ich efektywności energetycznej i ekologiczności przez cały cykl życia. Dyrektywa oferuje również branży możliwości podejmowania dobrowolnych inicjatyw.
- (13) W komunikacie w sprawie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) do ułatwienia przejścia na energooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę⁽⁶⁾ Komisja podkreśliła niewykorzystany potencjał sektora TIK w zakresie systematycznego doskonalenia swojej działalności (w tym w odniesieniu do działalności operacyjnej i produkcyjnej, świadczenia usług i zarządzania łańcuchem dostaw).
- (14) Wyniki konsultacji społecznych⁽⁷⁾ opublikowane we wrześniu 2009 r. potwierdziły, że przedsiębiorstwa stosują obecnie różne strategie w celu poprawy efektywności energetycznej i ekologiczności. Skoordynowane podejście mogłoby umożliwić lepsze eksponowanie możliwości i skoncentrowanie inwestycji, przynosząc w ten sposób korzyści gospodarcze całej branży oraz przyczyniając się jednocześnie do osiągnięcia celów w zakresie efektywności energetycznej.
- (15) Niezwykle ważne w działalności sektora TIK jest wyznaczenie ambitnych celów w zakresie poprawy efektywności energetycznej i ekologiczności. Postępy w realizacji tych celów powinny być możliwe do zmierzenia i zweryfikowania. Cele powinny być aktualizowane, gdy tylko dostępne będą bardziej wiarygodne dane bazowe. Sektor TIK wyraził zainteresowanie powołaniem forum TIK na rzecz efektywności energetycznej (ICT4EE), które prowadziłoby prace nad przyjmowaniem i wdrażaniem ram mających służyć pomiarowi zużycia energii i śladu węglowego, wyznaczaniu celów i ocenianiu postępów.
- (16) Dla celów niniejszego zalecenia, sektor TIK oznacza przemysł wytwórczy TIK, branżę handlową TIK oraz branżę usługową TIK, zgodnie z definicjami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju⁽⁸⁾.
- (17) Szacuje się, że dzięki bazującym na TIK innowacjom w innych sektorach łączna emisja dwutlenku węgla może zostać ograniczona do 2020 r. o ok. 15 %⁽⁹⁾. Przewiduje się, że TIK umożliwią w perspektywie krótkoterminowej znaczne zwiększenie efektywności energetycznej w sektorze budownictwa, logistyce oraz w sferze końcowego zużycia energii.
- (18) Sektor TIK jest w stanie dostarczyć narzędzi służących symulacji, modelowaniu, analizie, monitorowaniu i wizualizacji, niezbędnych dla ułatwienia całościowego podejścia do projektowania i eksploatacji budynków, uwzględniającego wiele czynników mających wpływ na zapotrzebowanie na energię. Przeszkodą dla inwestycji jest brak ogólnosektorowych, wiarygodnych i przejrzystych metod ilościowego określania i śledzenia oszczędności energii i kosztów w czasie, które w idealnej sytuacji stanowiłyby podstawę strategii i narzędzi związanych z projektowaniem.
- (19) Branża logistyki i transportu w dużym stopniu wykorzystuje TIK do realizacji i optymalizacji wszystkich swoich operacji, zwłaszcza w zakresie wymogów dotyczących transportu i składowania. Sektor ten jest w związku z tym dobrze przygotowany do objęcia wiodącej roli w zakresie optymalizacji zużycia energii i śladu węglowego, których źródłem są ich usługi, oraz w zakresie przekazywania klientom stosownych informacji.

⁽¹⁾ COM(2008) 800, Europejski plan naprawy gospodarczej.

⁽²⁾ COM(2009) 36.

⁽³⁾ COM(2008)886, Plan działania na rzecz wdrażania inteligentnych systemów transportowych w Europie oraz COM(2008)887 Wniosek w sprawie dyrektywy ustanawiającej ramy wdrażania inteligentnych systemów transportowych w dziedzinie transportu drogowego oraz ich interfejsów z innymi rodzajami transportu.

⁽⁴⁾ Badania Bio Intelligence „Wpływ TIK na efektywność energetyczną”

⁽⁵⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29.

⁽⁶⁾ COM(2009) 111 wersja ostateczna.

⁽⁷⁾ Konsultacje społeczne dotyczące działań technologii informacyjno-komunikacyjnych na rzecz społeczeństwa niskoemisyjnego, 30 marca - 14 czerwca 2009 r.

⁽⁸⁾ OECD Guide to Measuring the Information Society, (Przewodnik OECD dotyczący pomiaru rozwoju społeczeństwa informacyjnego), zmieniony w lipcu 2009 r. www.oecd.org/sti/measuring-infoeconomy/guide.

⁽⁹⁾ SMART 2020: Umożliwienie niskoemisyjnej gospodarki w erze informacyjnej (SMART 2020: Enabling the low carbon economy in the information age), sprawozdanie The Climate Group w imieniu Global eSustainability Initiative (GeSI).

- (20) W sektorach budownictwa oraz transportu i logistyki stwierdzono już potrzebę stosowania porównywalnych metod pomiaru efektywności energetycznej i emisji dwutlenku węgla i podjęto nad tym prace. Wspólne metody powinny służyć do dostarczania wiarygodnych danych, a TIK powinny być tworzone na ich podstawie.
- (21) Partnerstwa międzysektorowe powinny przyspieszyć opracowanie i powszechne wdrożenie rozwiązań opartych na TIK do celów monitorowania i mierzenia zużycia energii i emisji dwutlenku węgla oraz zarządzania nimi w energochłonnych działaniach, przyczyniając się w ten sposób do stworzenia rzetelnej bazy na potrzeby decyzji dotyczących oszczędności energii i redukcji emisji.
- (22) Inteligentne systemy pomiarowe mogą umożliwić przepływ informacji w czasie rzeczywistym oraz zapewnić nowe obwody sterowania, a przez to przyczynić się do lepszego zarządzania energią elektryczną i jej kontrolowania oraz wpłynąć na końcowe zużycie energii przez konsumentów (zwłaszcza gdy po dokonaniu pomiaru energii klient otrzymuje rachunek zawierający szczegółowe informacje). Kilka państw członkowskich wprowadziło prawny obowiązek wprowadzenia inteligentnych systemów pomiarowych lub rozważyło wprowadzenie takiego obowiązku. Uzgodnione działanie państw członkowskich mające na celu określenie minimalnych specyfikacji funkcjonalnych inteligentnych systemów pomiarowych powinno zapobiec powstawaniu barier technicznych i zagwarantować interoperacyjność oraz umożliwić wprowadzanie innowacyjnych aplikacji TIK zarządzających końcowym zużyciem energii.
- (23) Inteligentne systemy pomiarowe i inteligentne sieci stanowią ważne elementy służące uzyskaniu maksymalnej oszczędności energii w budynkach, szerokiemu stosowaniu pojazdów elektrycznych, uzyskaniu efektywnych dostaw i przesyłu energii oraz integracji odnawialnych źródeł energii. Aplikacje i usługi powstałe w wyniku zastosowania inteligentnych sieci i systemów pomiarowych przyczynią się prawdopodobnie do powstania nowych sektorów działalności gospodarczej obejmujących podmioty z sektora energii i TIK. Obok programów pilotażowych i innych inicjatyw należy rozważyć warunki sprzyjające powstawaniu nowych rynków.
- (24) Dla celów niniejszego zalecenia dematerializację TIK należy rozumieć jako zmniejszanie zapotrzebowania na fizyczny sprzęt, które charakteryzuje świadczenie usług elektronicznych. Dematerializacja ma szczególne znaczenie dla zamówień publicznych w dziedzinie TIK. Można ją osiągnąć poprzez optymalizację wykorzystania istniejących zasobów fizycznych, optymalizację konfiguracji systemów TIK, oraz przez zapewnienie braku ograniczeń kontraktowych lub technicznych w przypadku rozszerzeń lub aktualizacji istniejących systemów.
- (25) Na wszystkich szczeblach administracji rządowej istnieje gotowość do zaangażowania się w działania mające na celu poprawę efektywności energetycznej i zmniejszenie emisji dwutlenku węgla. Świadczą o tym konsultacje społeczne, o których mowa w motywie 14. Rola TIK w osiągnięciu tych celów jest również przedmiotem prowadzonych obecnie inicjatyw organów publicznych w całej Europie. W celu zapewnienia spójności między podejmowanymi środkami, wykorzystania pozytywnej synergii i stworzenia korpusu wiedzy wynikającej z wymiany doświadczeń, niezbędna jest skuteczna współpraca administracji państw członkowskich na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.
- (26) Szacuje się, że dzięki powszechniejszemu stosowaniu aplikacji takich jak internetowe usługi i aplikacje publiczne oraz zaawansowane technologie interaktywne łączne zużycie energii na świecie mogłoby zmniejszyć się do 2020 r. o co najmniej 1-2 %⁽¹⁾. Aby UE mogła osiągnąć takie oszczędności na znaczną skalę niezbędne jest powstanie infrastruktury szerokopasmowej obejmującej całą Europę.
- (27) Żadna organizacja ani grupa zainteresowanych podmiotów nie jest w stanie skutecznie działać pojedynczo. Wspólne działanie wielu organizacji, zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego, w tym poprzez partnerstwa na szczeblu miast i regionów, może zapoczątkować systemowe zmiany w całym społeczeństwie. Komisja pragnie ponadto zachęcić do wymiany najlepszych praktyk dotyczących wykorzystywania rozwiązań TIK w celu zwiększania efektywności energetycznej.
- (28) Osiągnięcie rzeczywistych postępów wymaga zaangażowania na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W związku z tym krajowi, regionalni i lokalni decydenci w państwach członkowskich powinni potwierdzić swoje pełne zaangażowanie w terminowe wprowadzenie w życie środków przedstawionych w niniejszym zaleceniu,
- NINIEJSZYM ZALECA, aby sektor technologii informacyjno-komunikacyjnych
- w celu ograniczenia rosnących emisji dwutlenku węgla oraz zwiększenia możliwości odegrania przez TIK głównej i kluczowej roli w przejściu na energooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę,
- (1) zobowiązał się do podjęcia stopniowego procesu dekarbonizacji prowadzącego do wymiernej i weryfikowalnej redukcji energochłonności i emisji dwutlenku węgla ze wszystkich procesów związanych z produkcją, transportem i sprzedażą sprzętu i składników TIK;
- (2) uczestniczył za pośrednictwem stowarzyszeń sektorowych w działaniu, które zostanie podjęte przez Komisję Europejską w celu:
- (a) stworzenia ram służących pomiarowi efektywności energetycznej i ekologiczności, w odniesieniu do których sektor powinien dostarczyć dane bazowe do 2010 r.;
- (b) przyjęcia i wdrożenia służącej temu celowi wspólnej metodyki do 2011 r.;
- (c) określenia do 2011 r. celów dotyczących efektywności energetycznej, które miałyby przekroczyć cele unijne na rok 2020 do 2015 r.;
- (d) stworzenia mapy drogowej w ciągu trzech miesięcy od przyjęcia niniejszego zalecenia, a następnie sporządzania sprawozdań rocznych;
- ⁽¹⁾ SMART 2020: Umożliwienie niskoemisyjnej gospodarki w erze informacyjnej (SMART 2020: Enabling the low carbon economy in the information age), sprawozdanie The Climate Group w imieniu Global eSustainability Initiative (GeSI).

- (3) współpracował z Komisją Europejską i innymi stosownymi organami publicznymi i organizacjami międzynarodowymi w celu stworzenia ram audytu i weryfikacji pozwalających na ocenę, czy i w jaki sposób poszczególne przedsiębiorstwa osiągną cele w zakresie ograniczenia energochłonności i emisji dwutlenku węgla;
- (4) w bliskiej współpracy z sektorem budownictwa określił rozwiązania TIK pozwalające na zwiększenie efektywności energetycznej i ekologiczności nowych i istniejących budynków oraz ulepszenie praktyk budowlanych i remontowych, prowadzące do stworzenia wspólnej mapy drogowej służącej przyjęciu tych rozwiązań na szeroką skalę;
- (5) w bliskiej współpracy z sektorem budownictwa szukał rozwiązań w celu usunięcia barier w szerszym stosowaniu narzędzi TIK w zakresie modelowania i symulacji oraz innych stosownych aplikacji ułatwiających przestrzeganie stosownych ram prawnych dotyczących efektywności energetycznej budynków;
- (6) w bliskiej współpracy z sektorem transportu i logistyki określił rozwiązania TIK pozwalające na zwiększenie efektywności energetycznej i ekologiczności usług tego sektora, prowadzące do stworzenia wspólnej mapy drogowej służącej przyjęciu tych rozwiązań na szeroką skalę, w sposób skoordynowany z pracami prowadzonymi w ramach planu działania na rzecz wdrażania inteligentnych systemów transportowych;
- (7) w bliskiej współpracy z sektorem transportu i logistyki sporządził projekt systematycznych ram w celu dostarczania wszystkim potencjalnym użytkownikom wyczerpujących, porównywalnych i wiarygodnych danych dotyczących zużycia energii i emisji dwutlenku węgla wynikających z działalności i usług transportowych i towarowych.
- NINIEJSZYM ZALECA, ABY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE
- w celu zapewnienia pełnej spójności polityki TIK z krajowymi, lokalnymi i regionalnymi dążeniami do przejścia na energooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę,
- (8) za pośrednictwem właściwych organów krajowych:
- (a) najpóźniej do końca 2010 r. ustaliły wspólną minimalną specyfikację funkcjonalną inteligentnych systemów pomiarowych, dostarczającą konsumentom lepszych informacji na temat zużycia energii i lepszych metod zarządzania tym zużyciem;
- (b) najpóźniej do końca 2012 r. ustanowiły spójny harmonogram udostępniania użytkownikom końcowym inteligentnych systemów pomiarowych.
- (9) przyjęły i wdrożyły praktyki dotyczące zamówień publicznych wykorzystujące zapotrzebowanie sektora publicznego do promowania dematerializacji towarów i usług TIK;
- (10) na wszystkich szczeblach administracji ułatwiły stosowanie odpowiednich narzędzi TIK pozwalających na lepsze zrozumienie skutków różnych opcji politycznych oraz na uniknięcie negatywnych skutków ubocznych wynikających z interakcji pomiędzy nimi;
- (11) zachęcały do stosowania symulacji i modelowania w zakresie energii w kształceniu i szkoleniu specjalistów w krytycznych sektorach, w szczególności:
- (a) architektów, budowniczych i instalatorów;
- (b) audytorów energetycznych;
- (c) osób zatrudnionych w logistyce i transporcie towarów lub osób;
- (d) osób pełniących funkcje w zakresie usług publicznych, planowania i polityki.
- (12) za pośrednictwem organów krajowych, regionalnych i lokalnych stosowały i w stosownych przypadkach modernizowały strategie wprowadzania niezawodnej infrastruktury szerokopasmowej o wysokiej prędkości, aby ułatwić monitorowanie zużycia, dystrybucji i produkcji energii, w tym energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych, oraz zarządzanie powyższymi procesami, jak również ułatwić wprowadzenie ogólnospółnotowych systemów takich jak inteligentne systemy pomiarowe, inteligentne sieci i inteligentne miasta.
- (13) niezależnie od obowiązku przewidzianego w art. 3 ust. 11 i załączniku I.2 do dyrektywy 2009/72/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej⁽¹⁾, angażowały wszystkie stosowne zainteresowane podmioty w działania pilotażowe i demonstracyjne na dużą skalę dotyczące inteligentnych systemów pomiarowych i inteligentnych sieci, w celu budowania zgody w odniesieniu do wymogów związanych z przyszłymi innowacjami opartymi na TIK;
- (14) za pośrednictwem krajowych, regionalnych i lokalnych organów korzystały z otwartych platform cyfrowych w celu ułatwienia zintegrowanego podejścia do miejskiego planowania przestrzennego i świadczenia usług publicznych, wsparcia wymiany wiedzy, stworzenia katalogów najlepszych praktyk oraz prowadzenia łatwo dostępnych baz informacji;
- (15) za pośrednictwem krajowych, regionalnych i lokalnych organów stworzyły możliwości dla kreatywnych form współpracy i rozwiązywania problemów na szczeblu wspólnotowym poprzez zaproszenia do zgłaszania pomysłów, konkursy oraz, jeśli to możliwe, zapewnienie dostępu do szerokiego zakresu publicznych zasobów cyfrowych i danych publicznych;
- (16) za pośrednictwem krajowych, regionalnych i lokalnych organów rozszerzyły na wszystkie segmenty społeczeństwa korzyści płynące z zastąpienia fizycznych procedur administracyjnych wnioskami i usługami internetowymi prowadzącymi do poprawy efektywności energetycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55.

NINIEJSZYM WZYWA państwa członkowskie

do informowania Komisji o działaniach podjętych w odpowiedzi na niniejsze zalecenie w ciągu 12 miesięcy od jego publikacji, i co roku po tej dacie.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2009 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL